

عنوان مقاله:

بررسی روند تغییرات کالبدی معماری و شهرسازی عصر قاجاریه نسبت به رویکردهای اسلامی

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی فضای جغرافیایی، رویکرد آزمایشی، مدیریت محیط (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

مهری روزبهانی - دانشجوی دکتری دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور

آریتا رجبی - عضو هیات دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

پیدایش شهر و تکوین شهرنشینی در ایران تابع تحولات تاریخی و چگونگی ساختار اجتماعی آن بوده است. شهر حامل روح، و بستر جغرافیایی پا گرفته در آن و تبلور هویت، تمدن و فرهنگ جامعه ای است که در آن شکل گرفته است. بررسی روند تغییرات کالبدی شهرهای ایران بیانگر دو دوشکل متمایز ازسازمان فضایی شهر در دوران قبل از اسلام و پس از اسلام است. در این مقاله به ساختار فضایی و بررسی سیر تحولات کالبدی شهرهای ایرانی در دوره قبل و بعد از اسلام، با استفاده از کتابها و منابع مورد نظر و مطالعات کتابخانه ای و سپس روشهای توصیفی می پردازد. در شناخت سازمان فضایی و کالبدی شهر علاوه بر بررسی عناصر کالبدی آن، نحوه ارتباط این عناصر در یک مجموعه منسجم و هدفمند مورد نظر است که در پی تحلیل سازمان فضایی کالبدی شهرهای ایرانی در دوره اسلامی و پیش از اسلام میباشد. در راستای دستیابی به این هدف، فضاهای شهری و عناصر دخیل در ساخت فضایی شهر مورد بررسی قرار گرفته است. در تبیین ساخت کالبدی و فضایی شهر، با طرح بعد اجتماعی و کیفیت تعامل اجتماعی بین دولت و مردم در دوره زمانی ذکر شده و نمود آن در بافت شهر، اصلپ یوستگی فضایی در سازمان فضایی شهر مورد تاکید قرار گرفته است. سبک معماری قاجار مربوط به قرن 13 و 14 هجری شمسی است. این دو رهدادور هگرای شبه سبک معماری غربی میدانند. این گرایش البته در دوره صفویه، زندیه و افشاریه آغاز شده بود. اما در این دوره شدت بیشتری یافت. بنیانگذار این سلسله آقا خان است. وی تهران را که دهکده ای بود، به عنوان پایتخت انتخاب کرد و آخرین پادشاه قاجار، احمد شاه است که در سال 1304 برکنار شد و رضاشاه پهلوی جای او را گرفت.

کلمات کلیدی:

تغییرات کالبدی معماری اسلامی عصر قاجار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/657454>

